

Chúa Nhật Tuần III - Mùa Chay

Bài đọc 1   Xh 17,3-7

Bài trích sách Xuất hành.

³ Trong sa mạc, dân khát nước nên đã kêu trách ông Mô-sê rằng: “Ông đưa chúng tôi ra khỏi Ai-cập để làm gì? Có phải là để cho chúng tôi, con cái chúng tôi, và súc vật của chúng tôi bị chết khát hay không?” ⁴ Ông Mô-sê kêu lên cùng Đức Chúa: “Con phải làm gì cho dân này bây giờ? Chỉ một chút nữa là họ ném đá con!” ⁵ Đức Chúa phán với ông Mô-sê: “Ngươi hãy đi lên phía trước dân, đem theo một số kỳ mục Ít-ra-en; cầm lấy cây gậy ngươi đã dùng để đập xuống sông Nin, và đi đi. ⁶ Còn Ta, Ta sẽ đứng ở đằng kia trước mặt ngươi, trên tảng đá ở núi Khô-rép. Ngươi sẽ đập vào tảng đá. Từ tảng đá, nước sẽ chảy ra cho dân uống.” Ông Mô-sê đã làm như vậy trước mắt các kỳ mục Ít-ra-en. ⁷ Ông đặt tên cho nơi ấy là Ma-xa và Mơ-ri-va, nghĩa là thử thách và gây sự, vì con cái Ít-ra-en đã gây sự và thử thách Đức Chúa mà rằng: “Có Đức Chúa ở giữa chúng ta hay không?”

Đó là lời Chúa

Đáp ca   Tv 94,1-2.6-7a.7b-9 (Đ. c.7b.8a)

Đ. Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa!

Người phán: “Các người chớ cứng lòng.”

¹Hãy đến đây ta reo hò mừng Chúa,
tung hô Người là Núi Đá độ trì ta,²vào trước Thánh Nhan dâng lời cảm tạ,
cùng tung hô theo điệu hát cung đàn.

Đ. Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa!

Người phán: “Các người chớ cứng lòng.”

⁶Hãy vào đây ta cúi mình phủ phục,
quỳ trước tôn nhan Chúa là Đấng dựng nên ta.^{7a}Bởi chính Người là Thiên Chúa ta thờ,còn ta là dân Người lãnh đạo, là đoàn chiên tay Người dẫn dắt.

Đ. Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa!

Người phán: “Các người chớ cứng lòng.”

^{7b}Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa !⁸Người phán : Các người chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như ngày ở Ma-xa trong sa mạc,⁹nơi tổ phụ các người đã từng thách thức và dám thử thách Ta, dù đã thấy những việc Ta làm.

Đ. Ngày hôm nay, ước gì anh em nghe tiếng Chúa!
Người phán: “Các người chớ cứng lòng.”

Bài đọc 2

Rm 5,1-2.5-8

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

¹ Thừa anh em, một khi đã được nên công chính nhờ đức tin, chúng ta được bình an với Thiên Chúa, nhờ Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta. ² Vì chúng ta tin, nên Đức Giê-su đã mở lối cho chúng ta vào hưởng ân sủng của Thiên Chúa, như chúng ta đang được hiện nay; chúng ta lại còn tự hào về niềm hy vọng được hưởng vinh quang của Thiên Chúa. ⁵ Trông cậy như thế, chúng ta sẽ không phải thất vọng, vì Thiên Chúa đã đổ tình yêu của Người vào lòng chúng ta, nhờ Thánh Thần mà Người ban cho chúng ta. ⁶ Quả vậy, khi chúng ta không có sức làm được gì vì còn là hạng người vô đạo, thì theo đúng kỳ hạn, Đức Ki-tô đã chết vì chúng ta. ⁷ Hầu như không ai chết vì người công chính, họa may có ai dám chết vì một người lương thiện chẳng. ⁸ Thế mà Đức Ki-tô đã chết vì chúng ta, ngay khi chúng ta còn là những người tội lỗi; đó là bằng chứng Thiên Chúa yêu thương chúng ta.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng

Ga 4,5-42

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

⁵ Khi ấy, Đức Giê-su đến một thành xứ Sa-ma-ri, tên là Xy-kha, gần thửa đất ông Gia-cóp đã cho con là ông Giu-se. ⁶ Ở đấy, có giếng của ông Gia-cóp. Người đi đường mỗi mệt, nên ngồi ngay xuống bờ giếng. Lúc đó vào khoảng mười hai giờ trưa.

⁷ Có một người phụ nữ Sa-ma-ri đến lấy nước. Đức Giê-su nói với người ấy: “Chị cho tôi xin chút nước uống!” ⁸ Lúc đó, các môn đệ của Người đã vào thành mua thức ăn. ⁹ Người phụ nữ Sa-ma-ri liền nói: “Ông là người Do-thái, mà lại xin tôi, một phụ nữ Sa-ma-ri, cho ông nước uống sao?” Quả thế, người Do-thái không được giao thiệp với người Sa-ma-ri. ¹⁰ Đức Giê-su trả lời: “Nếu chị nhận ra ân huệ Thiên Chúa ban, và ai là người nói với chị: ‘Cho tôi chút nước uống’, thì hẳn chị đã xin, và người ấy đã ban cho chị nước hằng sống.” ¹¹ Chị ấy nói: “Thưa ông, ông không có gầu, mà giếng lại sâu. Vậy ông lấy đâu ra nước hằng sống ?” ¹² Chẳng lẽ ông lớn hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cóp, người đã cho chúng tôi giếng này ? Chính Người đã uống nước giếng này, cả con cháu và đàn gia súc của Người cũng vậy.” ¹³ Đức Giê-su trả lời: “Ai uống nước này, sẽ lại khát. ¹⁴ Còn ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát

nữa. Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời.”

¹⁵ Người phụ nữ nói với Đức Giê-su: “Thưa ông, xin ông cho tôi thứ nước ấy, để tôi hết khát và khỏi phải đến đây lấy nước.” ¹⁶ Người bảo chị ấy: “Chị hãy gọi chồng chị, rồi trở lại đây.” ¹⁷ Người phụ nữ đáp: “Tôi không có chồng.” Đức Giê-su bảo: “Chị nói: ‘Tôi không có chồng’ là phải, ¹⁸ vì chị đã năm đời chồng rồi, và người hiện đang sống với chị không phải là chồng chị. Chị đã nói đúng.” ¹⁹ Người phụ nữ nói với Người: “Thưa ông, tôi thấy ông thật là một ngôn sứ ...” ²⁰ Cha ông chúng tôi đã thờ phượng Thiên Chúa trên núi này; còn các ông lại bảo: Giê-ru-sa-lem mới chính là nơi phải thờ phượng Thiên Chúa.” ²¹ Đức Giê-su phán: “Này chị, hãy tin tôi: đã đến giờ các người sẽ thờ phượng Chúa Cha, không phải trên núi này hay tại Giê-ru-sa-lem. ²² Các người thờ Đấng các người không biết; còn chúng tôi thờ Đấng chúng tôi biết, vì ơn cứu độ phát xuất từ dân Do-thái. ²³ Nhưng giờ đã đến -và chính là lúc này đây- giờ những người thờ phượng đích thực sẽ thờ phượng Chúa Cha trong thần khí và sự thật, vì Chúa Cha tìm kiếm những ai thờ phượng Người như thế. ²⁴ Thiên Chúa là thần khí, và những kẻ thờ phượng Người phải thờ phượng trong thần khí và sự thật.” ²⁵ Người phụ nữ thưa: “Tôi biết Đấng Mê-si-a, gọi là Đức Ki-tô, sẽ đến. Khi Người đến, Người sẽ loan báo cho chúng tôi mọi sự.” ²⁶ Đức Giê-su nói: “Đấng ấy chính là tôi, người đang nói với chị đây.”

²⁷ Vừa lúc đó, các môn đệ trở về. Các ông ngạc nhiên vì thấy Người nói chuyện với một phụ nữ. Tuy thế, không ai dám hỏi: “Thầy cần gì vậy?” Hoặc “Thầy nói gì với chị ấy?” ²⁸ Người phụ nữ đề vò nước lại, vào thành và nói với người ta: ²⁹ “Đến mà xem: có một người đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Ông ấy không phải là Đấng Ki-tô sao?” ³⁰ Họ ra khỏi thành và đến gặp Người.

³¹ Trong khi đó, các môn đệ thưa với Người rằng: “Ráp-bi, xin mời Thầy dùng bữa.” ³² Người nói với các ông: “Thầy phải dùng một thứ lương thực mà anh em không biết.” ³³ Các môn đệ mới hỏi nhau: “Đã có ai mang thức ăn đến cho Thầy rồi chẳng?” ³⁴ Đức Giê-su nói với các ông: “Lương thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy, và hoàn tất công trình của Người. ³⁵ Nào anh em chẳng nói: Còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt? Nhưng này, Thầy bảo anh em: Ngược mắt lên mà xem, đồng lúa đã chín vàng đang chờ ngày gặt hái! ³⁶ Ai gặt thì lãnh tiền công và thu hoa lợi để được sống muôn đời, và như thế, cả người gieo lẫn kẻ gặt đều hớn hờ vui mừng. ³⁷ Thật vậy, câu tục ngữ ‘kẻ này gieo, người kia gặt’ quả là đúng! ³⁸ Thầy sai anh em đi gặt những gì chính anh em đã không phải vất vả làm ra. Người khác đã làm lụng vất vả; còn anh em, anh em được vào hưởng kết quả công lao của họ.”

³⁹ Có nhiều người Sa-ma-ri trong thành đó đã tin vào Đức Giê-su, vì lời người phụ nữ làm chứng: ông ấy nói với tôi mọi việc tôi đã làm. ⁴⁰ Vậy, khi đến gặp Người, dân Sa-ma-ri xin Người ở lại với họ, và Người đã ở lại đó hai ngày. ⁴¹ Số người tin vì lời Đức Giê-su nói còn đông hơn nữa. ⁴² Họ bảo người phụ nữ: “Không còn phải

vì lời chi kể mà chúng tôi tin. Quả thật, chính chúng tôi đã nghe và biết rằng Người thật là Đấng cứu độ trần gian.”

Reading 1 [EX 17:3-7](#)

A reading from a book of Exodus

In those days, in their thirst for water,
the people grumbled against Moses,
saying, “Why did you ever make us leave Egypt?
Was it just to have us die here of thirst
with our children and our livestock?”
So Moses cried out to the LORD,
“What shall I do with this people?
a little more and they will stone me!”
The LORD answered Moses,
“Go over there in front of the people,
along with some of the elders of Israel,
holding in your hand, as you go,
the staff with which you struck the river.
I will be standing there in front of you on the rock in Horeb.
Strike the rock, and the water will flow from it
for the people to drink.”
This Moses did, in the presence of the elders of Israel.
The place was called Massah and Meribah,
because the Israelites quarreled there
and tested the LORD, saying,
“Is the LORD in our midst or not?”

The Word of The Lord

Reading 2 [ROM 5:1-2, 5-8](#)

Brothers and sisters:
Since we have been justified by faith,
we have peace with God through our Lord Jesus Christ,
through whom we have gained access by faith

to this grace in which we stand,
and we boast in hope of the glory of God.

And hope does not disappoint,
because the love of God has been poured out into our hearts
through the Holy Spirit who has been given to us.
For Christ, while we were still helpless,
died at the appointed time for the ungodly.
Indeed, only with difficulty does one die for a just person,
though perhaps for a good person one might even find courage to die.
But God proves his love for us
in that while we were still sinners Christ died for us.

The Word of The Lord

Gospel   **JN 4:5-42**

Jesus came to a town of Samaria called Sychar,
near the plot of land that Jacob had given to his son Joseph.
Jacob's well was there.
Jesus, tired from his journey, sat down there at the well.
It was about noon.

A woman of Samaria came to draw water.
Jesus said to her,
"Give me a drink."
His disciples had gone into the town to buy food.
The Samaritan woman said to him,
"How can you, a Jew, ask me, a Samaritan woman, for a drink?"
—For Jews use nothing in common with Samaritans.—
Jesus answered and said to her,
"If you knew the gift of God
and who is saying to you, 'Give me a drink,'
you would have asked him
and he would have given you living water."
The woman said to him,
"Sir, you do not even have a bucket and the cistern is deep;
where then can you get this living water?
Are you greater than our father Jacob,

who gave us this cistern and drank from it himself
with his children and his flocks?”

Jesus answered and said to her,

“Everyone who drinks this water will be thirsty again;
but whoever drinks the water I shall give will never thirst;
the water I shall give will become in him
a spring of water welling up to eternal life.”

The woman said to him,

“Sir, give me this water, so that I may not be thirsty
or have to keep coming here to draw water.”

Jesus said to her,

“Go call your husband and come back.”

The woman answered and said to him,

“I do not have a husband.”

Jesus answered her,

“You are right in saying, ‘I do not have a husband.’

For you have had five husbands,
and the one you have now is not your husband.

What you have said is true.”

The woman said to him,

“Sir, I can see that you are a prophet.

Our ancestors worshiped on this mountain;
but you people say that the place to worship is in Jerusalem.”

Jesus said to her,

“Believe me, woman, the hour is coming
when you will worship the Father
neither on this mountain nor in Jerusalem.

You people worship what you do not understand;
we worship what we understand,
because salvation is from the Jews.

But the hour is coming, and is now here,
when true worshipers will worship the Father in Spirit and truth;
and indeed the Father seeks such people to worship him.

God is Spirit, and those who worship him
must worship in Spirit and truth.”

The woman said to him,

“I know that the Messiah is coming, the one called the Christ;
when he comes, he will tell us everything.”

Jesus said to her,
“I am he, the one speaking with you.”

At that moment his disciples returned,
and were amazed that he was talking with a woman,
but still no one said, “What are you looking for?”
or “Why are you talking with her?”
The woman left her water jar
and went into the town and said to the people,
“Come see a man who told me everything I have done.
Could he possibly be the Christ?”
They went out of the town and came to him.
Meanwhile, the disciples urged him, “Rabbi, eat.”
But he said to them,
“I have food to eat of which you do not know.”
So the disciples said to one another,
“Could someone have brought him something to eat?”
Jesus said to them,
“My food is to do the will of the one who sent me
and to finish his work.
Do you not say, ‘In four months the harvest will be here’?
I tell you, look up and see the fields ripe for the harvest.
The reaper is already receiving payment
and gathering crops for eternal life,
so that the sower and reaper can rejoice together.
For here the saying is verified that ‘One sows and another reaps.’
I sent you to reap what you have not worked for;
others have done the work,
and you are sharing the fruits of their work.”

Many of the Samaritans of that town began to believe in him
because of the word of the woman who testified,
“He told me everything I have done.”
When the Samaritans came to him,
they invited him to stay with them;
and he stayed there two days.
Many more began to believe in him because of his word,
and they said to the woman,
“We no longer believe because of your word;

for we have heard for ourselves,
and we know that this is truly the savior of the world.”